

Hans de Beer

Kleine Ijsbeer

Vijf avonturen met Lars

De Vier Windstreken

Inhoud

Een ijsbeer in de tropen	11
Kleine Ijsbeer, weet jij de weg?	37
Kleine Ijsbeer, laat me niet alleen!	63
Kleine Ijsbeer redt de rendieren	89
Kleine Ijsbeer en de walvisbaai	115

Kleine Ijsbeer

in de tropen

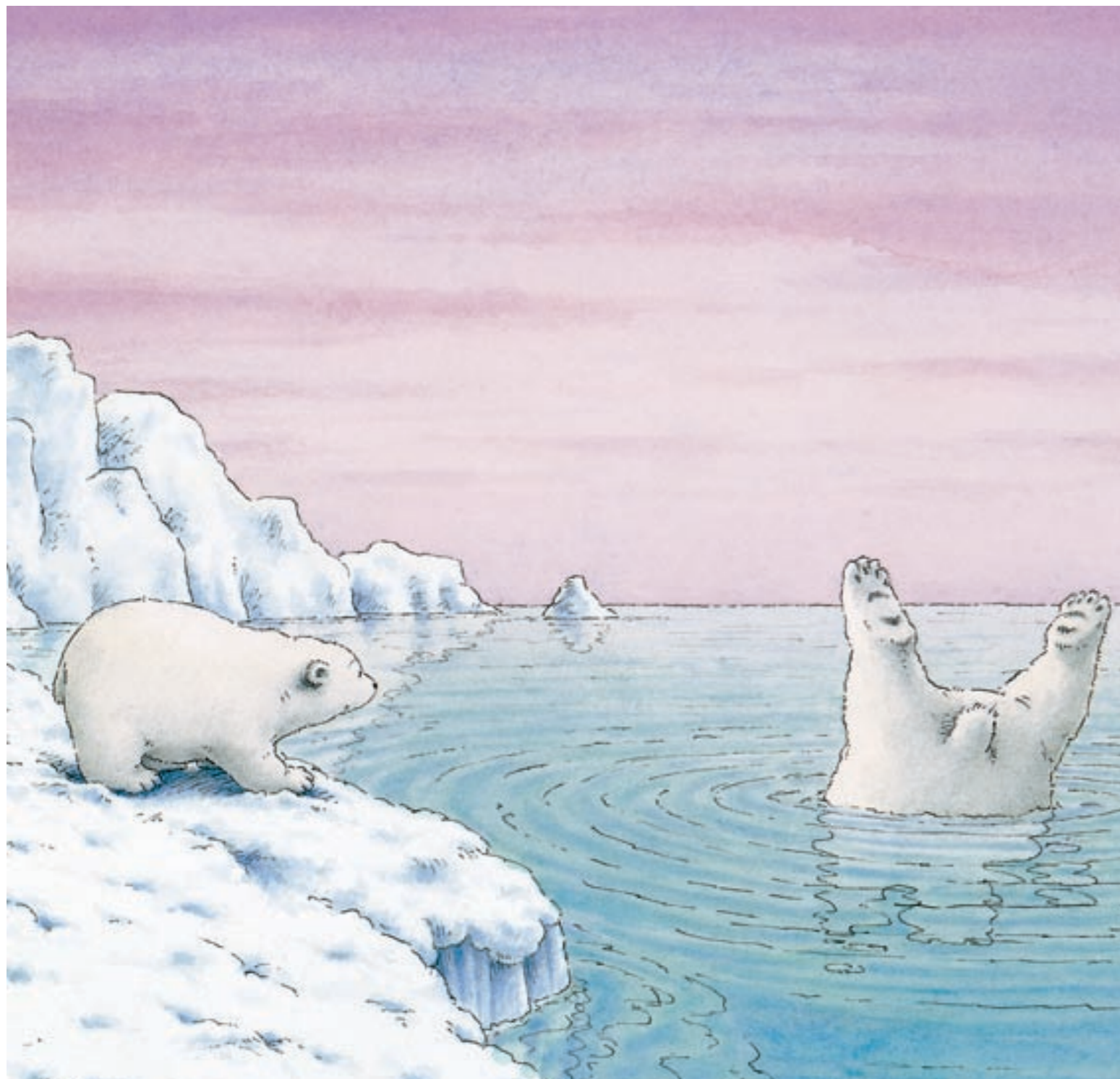

Vandaag is het een bijzondere dag voor Lars, de kleine ijsbeer. Voor de eerste keer mag hij met zijn vader mee naar de grote ijsvlakte die aan de zee grenst.

Lars woont met zijn vader en moeder op de Noordpool, midden tussen sneeuw en ijs. Alles is wit om hem heen. Zo wit als zijn berenhuid.

Het sneeuwt.

Tegen de middag komen ze bij de zee.
“Blijf hier staan en kijk goed hoe ik zwem,” zegt vader Ijsbeer en hij springt in het koude water. Rustig zwemt hij voor de kust heen en weer. Plotseling duikt hij onder. Lars schrikt. Hij kan niet zien waar zijn vader gebleven is. Hij voelt zich angstig en klein. Maar daar komt vader weer tevoorschijn. In zijn bek heeft hij een grote vis.
“Zo, dat is ons avondeten,” zegt vader Ijsbeer. Hij bijt de vis in twee stukken.

Als ze gegeten hebben, vindt vader het tijd om te gaan slapen.
“Lars,” zegt hij, “nu moet je van sneeuw een flinke berg maken om je tegen de koude wind te beschermen.”
Lars doet zijn uiterste best. Ook vader schuift de sneeuw voor zich uit. Na een tijdje hebben ze allebei een eigen sneeuwberg. Lars is heel trots op zijn berg! Tevreden nestelt hij zich in de sneeuw. Niet veel later slaapt hij. Zijn vader is ook in slaap gevallen.

Als Lars wakker wordt, is de zon al op.
Lars schrikt. Waar is vader nou? Hij ziet alleen maar water om zich heen. Op een kleine ijsschots drijft hij helemaal alleen midden op zee. Hij voelt zich heel eenzaam en verlaten.

Het water voelt vreemd warm aan. Na een tijdje merkt Lars dat de ijsschots waar hij op zit steeds kleiner wordt. Hij kijkt angstig om zich heen. Niet ver van hem vandaan, in de wilde zee, drijft een grote ton. Gelukkig dat vader mij zo goed heeft voorgedaan hoe ik moet zwemmen, denkt Lars. Hij knijpt zijn ogen dicht, springt in het water en spartelt naar de ton. Hij klautert erbovenop. Met zijn scherpe nagels houdt hij zich goed vast. De zee wordt wilder en wilder.

Eindelijk gaat de wind liggen. Nog lang dobbert Lars op zee rond. Plotseling ziet hij land voor zich. Groen land! Dat land ziet er heel anders uit dan het land waar hij vandaan komt. Waar is hij nu toch terechtgekomen?

Voorzichtig laat Lars zich van de ton glijden en hij spettert door het water naar de kust.

